

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 5121-05-20 ג. נ' ג.

בפני כבוד השופטת מ. ברנט, אב"ד
כבוד השופט צ. ויצמן
כבוד השופטת ח. קיציס

מערער י. ג.

נגד

משיבה נ. ג.

פסק דין

1 ערעור על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה בפ"ת (כב' הש' נ. גדיש) מיום
2 2.3.20 (תמ"ש 32977-04-17), במסגרתו קצב בית המשפט את שיעור חיובו של
3 המערער במזונות ארבעת ילדיו הקטינים. עיקר טענתו של המערער היא כי בית
4 המשפט חייבו בשיעור מזונות גבוה ושגוי העולה לאין שיעור על יכולותיו
5 הכלכליות.

6

7

העובדות הנדרשות לנדון

8

9 1. הצדדים, יהודים אזרחי ישראל, נישאו ביום 26.5.99 ולהם ארבעה ילדים
10 מנישואיהם אלו – מ. ילידת 25.4.04, ד. וע. תאומות ילידות 20.1.08 וא. יליד 5.9.09.

11

12 2. במהלך החיים המשותפים, התגוררה המשפחה ב***, בבית הרשום בבעלות
13 אמה של המשיבה. טענות המערער כי הבית שייך לבני הזוג והוא זכאי למחצית
14 שוויו נדחו בפסק הדין שניתן ע"י בית משפט קמא ביום 16.12.19 (תלה"מ 42828-05-
15 17), ערעור שהוגש על פסק הדין נדחה אף הוא ע"י בית המשפט המחוזי (עמ"ש
16 20-01-24878).

17

18 3. במהלך חיי הנישואים של הצדדים שימש המערער כמתווך נדל"ן אשר
19 עבודתו נעשתה בעיקרה בחו"ל ואילו המשיבה עסקה בארגון כנסים. הצדדים היו
20 חלוקים באשר לשיעור השתכרותו ו/א כושר השתכרותו של כל אחד מהם. המשיבה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 5121-05-20 ג. נ' ג.

טענה כי השתכרותה עומדת על כ – 7,500 ₪ לחודש ואילו המערער משתכר מאות מליוני ₪! וכי נהג להפקיד לחשבון המשותף של הצדדים 24,000 ש"ח לצרכים השוטפים מדי חודש. מאידך, טען המערער כי השתכרותה של המשיבה מגעת ל – 9,000 ₪ ואילו הוא מצוי בקשיים כלכליים משמעותיים, רובצים לשכמו חובות רבים, כך שלמעשה, למיצער עתה, השתכרות המשיבה עולה על השתכרותו שלו.

4. ביום 7.10.18 עזבה המשיבה את בית המגורים והמערער נותר להתגורר בו בגפו, עד למתן פסק הדין האמור במסגרתו אף התקבלה תביעת פינוי שהגישה כנגדו אם המשיבה.

5. מעת עזיבת המשיבה את מקום המגורים המשותף לצדדים חלקו הצדדים את זמני השהות עם ילדיהם זולת ביחס לבת מ. אשר ביכרה להישאר אם אמה, המשיבה, וסירבה למפגשים עם המערער.

במסגרת ההליך בבית משפט קמא ניתנו מספר החלטות בנוגע למזונות זמניים –

החלטה למזונות זמניים מיום 3.7.17

6. בהחלטת הנזכרת, שניתנה כסעד זמני אחר שהוגשה בקשה לשוב סכסוך מטעמה של המשיבה, קבע בית משפט קמא כי המבקש יישא במזונות 4 ילדיו הקטינים בסך של 6,000 ₪ (1,500 ₪ לכל קטין) וכן סך של 3,000 ₪ בגין השתתפות בהוצאות המדור והמדור עצמו, וזאת כל עוד הצדדים מתגוררים ב*** תחת קורת גג אחת, וכאשר יפרידו את מגוריהם יישא האב ב- 2,000 ₪ בגין חלקו במדור הקטינים וכמו כן יישאו הצדדים בהוצאות רפואיות והוצאות החינוך בחלקים שווים. מועד תחילת חיוב המזונות נקבע ל 1.2.17 המועד בו הוגשה תביעת ישוב הסכסוך.

בית המשפט לא קבע באותו שלב, מטבעם של דברים, קביעות ברורות באשר לשיעור השתכרותם הנחזה של הצדדים ואולם ציין כי ע"פ הנטען השתכרות המשיבה עומדת על 7,500 – 9,000 ₪ כאשר מנגד המערער הפקיד לטענת המשיבה סך ממוצע של כ – 24,000 ₪ מדי חודש לצרכי המשפחה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 5121-05-20 ג. נ' ג.

החלטה למזונות זמניים מיום 21.10.18

7. ביום 21.10.18 ובהתייחס לעתירתה של המשיבה לחיובו של המערער בדמי שכירות נוכח עזיבתה עם הקטינים להתגורר מחוץ לבית המגורים המשותף לצדדים, הוסיף בית המשפט ופסק כדלקמן –

באשר לדרישת האם לחייב את האב לשאת במחצית עלות דמי השכירות, בשלב זה, בשים לב לכך שזמני השהות שהוסכמו על ידי הצדדים (בסיוע העו"ס) הם בחלוקה שווה, ביחס לשלושה מבין ארבעת הילדים, ולא מתקיימים כלל זמני שהות עם הקטינה מ., בשים לב לפערי ההשתכרות שנקבעו בהחלטה למזונות זמניים, ובעיקר, כל זמן שהאב איננו נושא בתשלום דמי שימוש עבור השימוש שהוא עושה בנכס שרשום בבעלות אמה של האם, אני מורה כי האב יישא בתשלום של 4,000 ₪ בחודש, כהשתתפות בהוצאות המדור של הקטינים.

סכום זה יתווסף לסכומים שנפסקו בהחלטה למזונות זמניים ויחולו עליו הכללים שנקבעו ביחס למזונות הזמניים, באשר למועדי התשלום, הצמדה למדד וכו'.

תוקף החיוב בתוספת זו יחל מחודש נובמבר 2018, בשים לב למועד הגשת הבקשה (17.10.18) במסגרת תביעת המזונות.

כאן יאמר כי בניגוד לפשט הדברים העולה, לכאורה, מהחלטת בית משפט קמא לפיו יווסף לסך 9,000 ₪ (6,000 ₪ מזונות + 3,000 ₪ מדור ואחזקתו) סך נוסף של 4,000 ₪, הבהירה המשיבה כי הוסיפה לחיובו של המערער בלשכת ההוצל"פ סך של 1,000 ₪ בלבד מתוך הבנתה כי בית המשפט התכוון לכך שתחת חיוב המדור ואחזקתו בשיעור של 3,000 ₪ שנפסק בהחלטתו הראשונה ישלם המערער 4,000 ₪ לחודש.

פסק דינו של בית משפט קמא

8. בפסק דינו קבע בית המשפט כי השתכרותו החודשית של המערער עולה בשיעור ניכר על הנטען על ידו. בית המשפט מצא כי עדותו אינה אמינה והתרשם כי בכל הקשור להכנסותיו מגלה המערער טפח אך מכסה טפחיים, כך הודה המערער כי שכרו מחברת קיסטון נדל"ן הועמד על 2,000 ₪ אך ורק לצרכי מס (פרוטוקול מיום

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 5121-05-20 ג. נ' ג.

26.12.18 עמ' 40 שורה 26), כי הפקיד סכומים ניכרים לחשבון הבנק המשותף
לצדדים (סע' 16 לכתב ההגנה), כי נטל הלוואות בסכומים גבוהים ביותר מבלי
להבהיר מה הערבויות שהציג למוסדות המלווים, כי הוא מרבה לצאת את הארץ
לחו"ל (עשרות פעמים בין 2016-2018), כי ביכר שלא להביא לעדות עדים מהותיים
הנוגעים להלוואות שקיבל מהם דוגמת הגב' נ.ל. ועוד.

בית המשפט הוסיף והתרשם מתיעוד שהוצג לפניו ע"י המשיבה כי במהלך החיים
המשותפים עסקיו של המערער שגשגו, הצדדים חיו ברמת חיים גבוהה, התגוררו
בבית פרטי ב***, אשר הם נשאו בהוצאות אחזקתו, העסיקו מטפלת וגנן והוציאו
עשרות אלפי שקלים בחודש לצרכי כלכלתם השוטפת.

בית המשפט מצא מעיון בתדפיסים שצרף המערער כי הוצאותיו החודשיות
בשלושה כרטיסי אשראי הגיעו לעשרות אלפי ₪ בחודש ודחה כלא אמינה את
טענתו כי מדובר בטעות ולא בכרטיסים שלו, כך מצא בית המשפט כי המערער
המשיך לחיות ברמת חיים גבוהה אף אחר שפרץ הסכסוך בין הצדדים, וכי טענותיו
כי לקוחות וחברים מזמינים אותו לחו"ל ונותנים לו מתנות אינן אמינות, בפרט
כאשר לקוחות וחברים אלה לא זומנו להעיד, כאמור (עמ' 47 שורות 32-33 לפר').

בית המשפט התרשם כי המערער הוא בעל כישורים עסקיים וכי אין כל סיבה להניח
כי מהכנסה של עשרות אלפי שקלים בחודש, כפי שהייתה לו ערב המשבר, הוא
ימצא במצב של העדר יכולת השתכרות כאשר אין כל גורם בריאותי, רפואי או אחר
שיכול לגרום לכך.

בנסיבות אלו העריך בית המשפט את כושר השתכרותו של המערער בשיעור של
25,000 ₪ לחודש.

בכל הקשור למשיבה מצא בית המשפט, בהיסמך על תלושי השתכרות שהוצגו על
ידה, ובהעדר ראיות סותרות, כי השתכרותה מגיעה לסך של 8,000 ₪ לחודש.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 5121-05-20 ג. נ' ג.

אחר שהפחית מהשתכרות כל אחד מהצדדים סכומים הנדרשים לכל אחד מהם
לכלכלתו שלו ובכלל זה הוצאות המדור האישיות של כל אחד מהם, מצא בית
המשפט כי למערער הכנסה פנויה בשיעור של 18,000 ₪ ואילו למשיבה הכנסה
פנויה בשיעור של 3,000 ₪.

9. בכל הקשור לצרכי הקטינים מצא בית המשפט לחלק בין צרכיה של הבת
הבכורה מ. לבין שאר הקטינים וזאת כיוון שמ. בניגוד לאחיה אינה שווה עם
המערער, מילים אחרות היא שווה בבית אחד בו ניתנים כל צרכיה שעה ששלושת
אחיה הקטינים נדרשים לשני בתים החולקים בסיפוק צרכיה.

בית המשפט העריך את צרכי ארבעת הקטינים בשיעור כולל של 13,000 ₪ לא כולל
רכיב המדור (3,500 ₪ לכל אחד מהקטינים וסך של 2,500 ₪ עבור הבכורה מ. וזאת,
כאמור, בשל כך שהיא אינה נדרשת לשני בתים ומתגוררת עם המשיבה בלבד).

בכל הקשור לחלוקת זמני השהות ביחס ל-3 הקטינים נקבע כי הם שווים עם
המערער 6 ימים מתוך 14 ועם המשיבה 8 ימים מתוך 14. ואילו ביחס לקטינה מ.
היא שווה רק עם המשיבה וכל צרכיה מסופקים על ידה.

מתוך שכך קבע בית המשפט כי המערער יישא במזונות שלושת הקטינים א. , ד. וע.
בסך 1,000 ₪ בחודש כ"א (ובסה"כ 3,000 ₪ לחודש לשלושת הקטינים) ואילו בגין
מזונות הבת מ. סך 2,200 ₪ הכולל את מזונותיה, מדורה ואחזקתו.

כך נקבע כי הצדדים ישאו בהוצאות החינוך והבריאות בחלקים שווים כאשר את
ההוצאות עבור קופת חולים (כולל ביטוח משלים) תשלם המשיבה אשר תוסיף
ותישא בעלות תרופות באופן שוטף עבור תרופות שעלותן עד 100 ₪ לתרופה
בחודש.

בית המשפט הוסיף וציין כי על אף הפער שקבע בהשתכרות הצדדים הוא מצא
לחייבם לחלוק בצרכים החריגים של הקטינים, בחלקים שווים, וזאת כדי לא לגרום
להורה אחד להפוך להיות אדיש לגובה הוצאה שהוא איננו נדרש להשתתף בה
באופן שווה, כלשונו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 5121-05-20 ג. נ' ג.

עוד נקבע כי קצבת הילדים תעבור לידי המשיבה.

בית המשפט הוסיף וקבע כי חיוב המזונות הנזכר יחל **מחודש ינואר 2020** וכי עד למועד זה ימשיך לחול החיוב שנקבע בהחלטה למזונות זמניים, אף שהוא גבוה יותר, וזאת בשים לב לכך שעד אז התגורר המערער בבית אמה של המשיבה, כך שהיה פער גדול יותר בין ההכנסות הפנויות של ההורים. בית המשפט הבהיר כי לא נעלמה מעיניו העובדה כי המערער חויב לשלם דמי שימוש, במסגרת ההליך שנוהל נגדו על ידי אמה של המשיבה, אלא שסכום זה לא שולם כסדרו, ולא השפיע על הכנסתו הפנויה של המערער בזמן אמת. נכון להיום, מדובר בחוב כספי שיש לאב כלפי צד ג', אותו עליו לפרוע, כפי שלטענתו, הוא מחויב לפרוע את יתר חובותיו הנטענים.

בית המשפט לא פסק הוצאות משפט כנגד המערער.

תמצית טענות המערער

10. שגה בית המשפט בקביעת כושר השתכרותו של המערער. המערער הגיש בקשה להכריז עליו כפושט רגל עניין המעיד על מצבו הכלכלי האמיתי ועל החובות שיש לו כלפי נוסיו (נציין שהבקשה הוגשה לפני כחודש בלבד) וכן הוגשה על ידו בקשה להבטחת הכנסה למל"ל. לטענתו, הוצאותיו גדלו עם דחיית תביעתו הרכושית ופינויו מבית המגורים של הצדדים, אשר בשלו נאלץ לשכור יחידת דיור ב*** בגודל 60 מ"ר על מנת שיוכל לשהות עם הקטינים.

11. שגה בית המשפט עת בהערכת יכולתה הכלכלית של המשיבה התעלם מהעזרה החודשית המשמעותית אותה קיבלה מאימה, ומרמת החיים הגבוהה בה היא חיה. הכנסת המשיבה או יכולותיה הכלכליות גבוהים משלו, לפיכך יש להורות על ביטול חיובו במזונות הקטינים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 5121-05-20 ג. נ' ג.

12. שגה בית המשפט בקובעו כי צרכי הקטינים עומדים על 1,500 ₪ עת התגוררו הצדדים יחדיו ועל 3,500 ₪ עת הפסיקו להתגורר יחדיו.

13. שגה בית המשפט בקובעו כי זמני השהות עם הקטינים אינם שיויוניים.

14. שגה בית המשפט בהתעלמו ממרידתה של הבת מ. ובחייבו את המערער בכלל מזונותיה וצרכיה.

15. שגה בית המשפט בכך שחייב את המערער בדמי מדור בגין העבר כאשר עד ליום 7.10.18 התגוררו הצדדים יחדיו. ואחרי כן היו זמני השהות שלהם עם הקטינים שווים.

שגה בית המשפט בכך שבהחלטתו הראשונה למזונות זמניים קבע כי המערער יישא בדמי מדור של 2,000 ₪ ככל שתידרש המשיבה לשכור מקום למגוריה ואילו לאחר שהופרד מדורם של הצדדים בפועל חייב את המערער לשאת ב – 4,000 ₪ בגין המדור.

16. שגה בית המשפט בכך שלא מצא לקזז את הסכומים העודפים בהם חייב את המערער בגין מזונות העבר, אשר שיעורם עלה בשיעור ניכר על פסיקת המזונות הקבועה.

תמצית טענות המשיבה

17. אין כל ממש בטענות המערער באשר לדרישתו להחזר מזונות רטרואקטיבי שכן ההלכה היא שאין מחזירים מזונות שנאכלו (בע"מ 4589/05 פלוני נ. פלונית (2015)).

18. אין ממש בטענות המערער באשר לשיעור השתכרותו, ובדין לא נתן בית משפט קמא אמון בטענות אלו, שאינן תואמות כלל את אורח חייו והתנהלותו לאורך השנים. המערער לאורכו של כל ההליך לא איפשר בירור גלוי ואמיתי של

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 5121-05-20 ג. נ' ג.

כלל הכנסותיו וטען טענות רבות וסותרות באשר להשתכרותו ויכולותיו הכלכליות
אשר ערערו את אמינותו.

19. בניגוד לטענותיו, מתגורר המערער בשתי יחידות דיור, כאשר באחת מהן
הוא לן ובאחרת הוא מארח את הקטינים עת הם שוהים אצלו.

20. המערער בחר להציג הלוואות רבות שנטל אך הסתיר מה הן הערובות שהציג
לבנקים המלווים, כך גם ההלוואות שנטענו על ידו נפרעו מיד לאחר מתן פסק הדין
בעניינו (כך, כדוגמה, הוצגה הפקדה בסך 146,000 ₪ מיום 3.3.20 - יום לאחר שניתן
פסק הדין בנדון).

כך אין לקבל את טענות המערער כי עשה שימוש ב"הלוואה" על סך 650,000 ₪
שקיבל מגב' נ. ל. בשעה שלא מצא לעשות שימוש בכספים אלו לצורך תשלום
מזונות הקטינים. בדומה טענות המערער ביחס להכנסותיו אינן מתיישבות עם
נסיעותיו הרבות לחו"ל.

21. קביעת צרכי הקטינים ושיעור חיובו של המערער בהם מתיישב עם הלכת
בית המשפט העליון בבע"מ 919/15 ופסיקת בתי המשפט באשר לצרכיו של קטין
בוודאי כאשר מדובר בקטינים אשר חיו ברמת חיים הגבוהה מן הממוצע.

22. בבואנו לבחון את שיעור חיובו של המערער במזונות ילדיו הקטינים עלינו
לתת דעתנו לשלושה פרקי זמן שונים –

התקופה	אופן מגורי הצדדים בכל תקופה
א	במועד זה שראשיתו ביום הגשת הליך ישוב הסכסוך ע"י המשיבה התגוררו הצדדים והקטינים תחת קורת גג אחת בבית השייך לאמה של המשיבה.
7.10.18 – 1.2.17 (20 חודשים)	

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 5121-05-20 ג. נ' ג.

מיום עזיבת המשיבה והקטינים את המגורים המשותפים עם המערער ועד למועד תחילת חיוב המזונות שנקבע בפסק הדין. הצדדים מתגוררים בנפרד כאשר המערער נותר להתגורר בבית אמה של המשיבה.	1.1.20 - 7.10.18 (13 חודשים)	ב
מיום תחילת חיוב המזונות על פי פסק הדין, הצדדים מתגוררים בנפרד כאשר כל אחד שוכר מדור למגוריו.	1.1.20 ואילך	ג

1

2

3 אנו מדגישים את האמור כיוון שהערכת צרכי הקטינים משתנה מטיבם של דברים
4 בין התקופה בה התגוררו הצדדים יחדיו תחת קורת גג אחת לתקופה בה הופרדו
5 מגורי הצדדים והקטינים החלו לשהות בשני בתים ע"פ חלוקת זמני השהות, הכל
6 כפי שיפורט בהרחבה בהמשך הדברים.

7

8 נתון נוסף החשוב לעניינו הוא העובדה שהמבקש שילם את חיובי המזונות כפי
9 שנקבעו בהחלטתו הראשונה של בית המשפט באשר למזונות זמניים עד לחודש
10 מאי 2018 וממועד זה הפסיק לשאת במזונות הקטינים (ראה טענות הצדדים לעניין
11 זה בדיון שהתקיים לפנינו ביום 21.10.20 כאשר לעניין זה יש חשיבות בהתייחס
12 לטענות המערער להחזר רטרואקטיבי של תשלומי מזונות המגיעים לו לטענתו).

13

14 נבחן איפה את הנדרש לעניין קביעת שיעור חיובו של המערער במזונות הקטינים.

15

16 שיעור השתכרות הצדדים ויכולתם הכלכלית

17

18 23. מיד יאמר – לא מצאנו כל מקום להתערב בקביעות העובדתיות של בית
19 משפט קמא באשר להשתכרות/ כושר השתכרות של כל אחד מהצדדים. אנו
20 סבורים כי קביעות בית משפט קמא הושתתו על אדנים יציבים ובכללם אסמכתאות
21 שהוצגו לפנינו, לרבות ההוצאות שהוצאו על ידי המערער מדי חודש קודם לסכסוך

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 5121-05-20 ג. נ' ג.

בין הצדדים, רמת החיים של הצדדים כעולה מדפי האשראי שהוצגו לעיונו של בית המשפט, כמו גם האסמכתאות באשר לנסיעותיו הרבות של המערער לחו"ל, התרשמותו מאמינות ומהימנות כל אחד מהצדדים, ומגרסאותיו הסותרות, המתפתלות והבלתי סבירות של המערער באשר למהות ההלוואות הגדולות שנטל מגורמים שונים ועוד.

לא מצאנו, אפוא להתערב בקביעתו של בית משפט קמא כי השתכרותו החודשית של המערער היא כ- 25,000 ₪ וזו של המשיבה היא כ- 8,000 ₪ וכי בניכוי הוצאות מדור ומחיה סבירות הכנסתם הפנויה היא 18,000 ₪ ו- 3,000 ₪ בהתאמה.

משמעות הדבר היא כי יחס ההכנסות בין הצדדים הוא כ- 85% - 15%.

מכאן נבחן את צרכי הקטינים.

צרכי הקטינים

24. אכן צדק בית משפט קמא בהבהירו כי צרכיו של קטין המתגורר בבית אחד נמוכים מצרכיו של קטינים המחלק שהייתו בשני בתים שכן מטיבם של דברים חלק מצרכיו נרכש באופן כפול על ידי כל אחד מההורים בשל השימוש בצרכים אלו בכל אחד מהבתים.

בעניין עמ"ש 65692-11-19 הובהרה סוגיית שיעור מזונותיו המינימלי של קטין בהתייחס למגורים בבית אחד אל מול מגוריו בשני בתים ובהתייחס לשינוי שהביאה אחריה הלכת בע"מ 919/15. נביא את עיקרי הדברים באותו פסק דין מפאת חשיבותם לנדון—

"בעבר, כל עוד נהגה ההלכה "הישנה" לפיה חיוב המזונות מוטל לשכמו של האב בלבד, צמצמה הפסיקה חיוב זה אך ורק ל"צרכים הכרחיים" של הקטין וזאת על מנת שהנטל המוטל על האב לא יכביד עליו יתר על המידה (ד"ר בנציון שרשבסקי, דיני משפחה (מה' 4, 1993), ע"א 591/81 יחיאל פורטוגז נ' דרית פורטוגז, (1982) 381-379), צרכים הכרחיים אלו הוערכו בפסיקה הנוהגת בסכומים אשר השתנו מעת לעת ובעבור הזמניים והועמדו על סכומים הנעים בין 1,150

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 5121-05-20 ג. נ' ג.

1 נה ל- 1,400 נה (ראו, כדוגמה, בר"ע 1895/02 ב. נ' ב.נ. (2003)
2 1,150 נה נפסקו ע"י כב' הש' שטופמן כצרכים הכרחיים);
3 עמ (תל-אביב-יפו) 1052/05 - ס' מ' ואח' נ' ג' מ' (2006)
4 1,180 נה ע"י כב' הש' שוטפמן), עמש (תל-אביב-יפו) 20511-
5 10-10 - פלוני נ' אלמוני (2013) 1400 נה ע"י הרכב כב' הש'
6 שנלר, ורדי ולבהר) ע"מ 789/05 נ.ד. נ' ע.י. (2006) 1,400 נה
7 ע"י כב' הש' מ. דרורי). מעת שקמה ועמדה ההלכה החדשה
8 המחייבת את ההורים יחדיו לשאת במזונות הילדים סברו
9 בתי המשפט שאין עוד מקום לצמצם צרכי הקטינים
10 לצרכים הכרחיים בלבד אלא שיש לספק את מלוא צרכיהם
11 ואלו הוערכו בסכומים הנעים בין 1900 – 1600 נה כסך
12 מינימלי חודשי שאינו נדרש לראיה (עמש (תל אביב) 1971-
13 12-16 - פלוני נ' פלונית, (2019); עמ"ש (מחוזי ת"א) 46291-
14 01-16 פלונית נ' פלוני (2017), עמ"ש 32172-11-17 ע.ש.נ. נ.ש.
15 (2019); תלהמ (תל אביב) 70922-07-18 - ל' מ' נ' י'
16 ט', (2020)).

17
18 אך יותר מכך, כאשר הקטין נדרש לחלוק את זמני השהות
19 בשני בתים עולים צרכיו (או, אם נדייק, עולה עלות צרכיו)
20 אף מעבר לשיעור הנזכר, שהרי ההורים נזקקים להוצאות
21 כפולות, שכן גם האם וגם האב נדרשים לקניית כיור לחם
22 וקרטון חלב (למרות שהקטין עמו רק בחלק מהזמן), וכל
23 אחד מההורים אף נדרש לרכישת ביגוד מתאים וצרכים
24 אחרים שיישארו בביתו עבור הקטין. כך, כדוגמה, אין זה
25 מצופה כי בכל פעם שיעבור קטין מבית הורה אחד לאחר
26 הוא ייטול עמו את נעלי הבית שלו, את הפיג'מה, או את
27 המחשב בו הוא משתמש, כשם שברי שכל אחד מההורים
28 יידרש, כדוגמה, לתשלום עבור רשת האינטרנט בביתו
29 וכיוצ"ב. מתוך שכן, הוערכו צרכיו של קטין המתגורר בשני
30 בתים בסך מינימלי של 2,250 נה (ראו רמ"ש (מחוזי מרכז
31 לוד) 59188-10-18 נ. נ' נ. (2018)), הערכה זו מצאה שביתה
32 והתקבלה אצל כלל הערכאות מאז שניתנה (וראו, כדוגמה,
33 עמ"ש (מרכז) 4202-02-20 - ש. מ. נ' ח. י. מ., (2020); עמ"ש
34 (חיפה) 56000-10-18 פלוני נ' פלונית (2019); עמ"ש (חיפה)
35 20634-04-18 פלוני נ' פלונית (2019); תלהמ (ירושלים) 31347-
36 05-19 - נ.ב.א. נ' י.ב.א., (2020) והסימוכין הנזכרים הובאו
37 כדוגמה בלבד, בגדר גרגיר מן ההר וכפית מן החבית)
38 (ההדגשות הזוהרות הן שלנו)
39

40 כאמור, הבאנו הדברים באריכות נוכח חשיבותם לענייננו שכן, כפי שצינו לעיל
41 בנדון מתקיימות מספר תקופות בהם השתנה מקום מגורי הקטינים וממילא השתנה
42 אף שיעור צרכיהם.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 5121-05-20 ג. נ' ג.

1

2 25. והערה נוספת אשר ראוי שתאמר קודם לבחינת הדברים לגופם – סכומי
3 המזונות המפורטים לעיל נוגעים לכלל מזונות הקטין לרבות חלקו באחזקת המדור
4 זאת להבדיל מחלקו בעלות דמי המדור או שכירת המדור עצמם. חשוב להדגיש
5 עניין זה, כיוון שברבים מפסקי הדין מתקיים בלבול מסויים בעניין זה ונוצרת בו
6 חלוקה בין מזונות לבין מדור כאשר רכיב המדור כולל את עניין אחזקת המדור
7 שהוא למעשה חלק מגוף המזונות.
8 בהתחשב בחלוקה הנזכרת נעריך להלן את צרכי הקטינים.

9

10 26. בנדון נבחן הדברים דווקא מן הסוף להתחלה, רוצה לומר - נבחן תחילה מהו
11 שיעור צרכי הקטינים במועד מתן פסק הדין עת התגוררו הצדדים בנפרד והאם יש
12 מקום להתערב באומדנו של בית משפט קמא לעניין זה, ולאחרי כן נבחן האם יש
13 מקום לקזז מחיוב מזונות העבר בו חויב המערער במסגרת החלטות בית משפט
14 קמא, נוכח שיעור המזונות הקבוע הראוי.

15

16 27. כפי שציינו לעיל, ההערכה המקובלת לצרכיו של קטין הנדרש לשני בתים
17 היא בסדר גודל של כ – 2,250 ₪ ואולם בנדון לא עסקינן במשפחה ממוצעת אלא
18 במשפחה אשר הורגלה, כעולה מאופן התנהלותה, לרמת חיים גבוהה מן הממוצע,
19 כך גם אחר פרידת הצדדים הם ממשיכים ומתגוררים שניהם ב***, שהינו מהישובים
20 היוקרתיים בישראל, כאשר ברי, מטיבם של דברים, שעלויות הדיור וצרכי הקטינים
21 עולים על הממוצע. לפיכך יהיה זה סביר להעריך את עלות מזונותיו של כל אחד
22 משלושת הקטינים בשיעור של 3,000 ₪ וזאת אף מתוך התחשבות שמדובר במספר
23 ילדים ולא בילד בודד (עניין המפחית את עלות צרכיו של קטין כמפורט בהלכת ורד
24 ע"א 552/87 ורד נ. ורד (1998). מתוך שכן, חלקו של המערער במזונות כל אחד
25 מהקטינים הוא 2,550 (3000*85%) ומכיוון שהקטינים שוהים עמו מחצית מהזמן הרי
26 שהוא נושא במחצית מצרכיהם, היינו 1,500 ₪ (3000/2) נותר לו להשלים את חלקו
27 במזונות כל קטין בסך של 1,050 ₪ (2,550-1,500), ואם כן, בהתחשב בכך שבית
28 המשפט העביר לידי המשיבה את מלוא קצבת הילדים של הקטינים הרי שקביעתו
29 שהמערער ישא ב1,000 ₪ לכל קטין המתגורר אצל כל אחד מההורים היא סבירה
30 ביותר.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 5121-05-20 ג. נ' ג.

אלא שבצד דברים אלו יש להעיר הערה חשובה –

28. בית משפט קמא התעלם בפסיקת מזונות שלושת הקטינים מרכיב המדור אותו יש להוסיף לו (עניין שהוסף אך ורק בעניינה של הקטינה מ. כפי שיפורט להלן), אומנם המשיבה לא ערערה על פסק הדין ולפיכך אי פסיקת רכיב המדור לשלושת הקטינים ממועד פסק הדין לא יביא להוספתו על ידנו ואולם לדברים תהא משמעות בהמשך לעניין טענות המערער באשר לצורך לקזז מחיובו בתקופות העבר (התקופה הראשונה והשנייה). נבהיר הדברים –

יש להניח כי בית משפט קמא לא חייב את המערער ברכיב מדור הקטינים כיוון שאלו מתגוררים לסרוגין אצל כל אחד מההורים ולסברתו בכך דואג כל הורה למדור הקטינים, אלא שהדברים אינם מדויקים. בעניין עמ"ש 65692-11-19 הובהר הבהר היטב מה היא הדרך הראויה לחישוב חלקו של כל הורה בדמי המדור ואשר עיקרה קביעת שיעור המדור הראוי ולאחריה חלוקתו בין הצדדים ע"פ יכולתם הכלכלית. בנדון עלות מדור ראוי ל-4 קטינים מגיעה לסך של 7,000 ₪, חלקם של הקטינים בעלות המדור הוא ע"פ הפסיקה 50%, היינו 3,500 ₪ לחודש, ומכיון ששלושה מהקטינים לנים אצל ההורים בזמני שהות שווים הרי שחלק המדור של אותם שלושה (מבין הארבעה) הוא 2,625 ₪ (חלקה של הבת הנוספת מ. הוא כפי שאף יפורט בהמשך – 875 ₪), חלקו של המערער בעלות המדור הוא כ- 2,230 ₪ (2,625 ₪ * 85%) ואולם כיוון שהצדדים מתגוררים עמו מחצית מהזמן הרי שהוא נושא בעצם הלנתם בסך של כ- 1,312 ₪ (2,625 ₪ / 2) כך שנותר לו להשלים עבור השתתפות במדור הקטינים סך של כ- 900 ₪ במעוגל (2,230 ₪ - 1,312 ₪). כאמור מכיוון שהמשיבה לא ערערה על שיעור המזונות אין מקום להוסיף על הסך שנפסק ואולם לדברים תהא חשיבות בהמשך עת נדון בטענות המערער באשר לקיזוז והפחתת שיעור חיוב בגין מזונות העבר (התקופה הראשונה והשנייה).

29. בכל הקשור לבת מ. אשר, כאמור, שוהה עם המשיבה בלבד וזו דואגת לכלל צרכיה, מכיוון שהיא שוהה בבית אחד בלבד, צרכיה מטיבם של דברים נמוכים יותר שכן אין צורך לרכישה כפולה של מוצרים שונים כקטין הגדל בשני בתים, לפיכך יש להעמיד את צרכי מזונותיה על 2,000 ₪ בהתחשב ברמת החיים לה הורגלו הצדדים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 5121-05-20 ג. נ' ג.

1 בית המשפט קמא הוסיף וקבע כי על המבקש להשתתף בעלות מדורה של מ.
2 בשיעור של 875 (12.5% מדמי שכירות של 7,000) אומנם מפסק דינו של בית
3 המשפט ניתן להתרשם כי סבר שעלות מדור סבירה לקטינים עומדת על 5,000 ₪
4 ואולם עניין זה אינו סביר כלל ועיקר, כאשר עסקינן במשפחה בת 5 נפשות
5 (המשיבה ו – 4 ילדיה) המתגוררת ב*** ודאי שסך 5,000 ₪ אינו סביר כרכיב
6 שכירת המדור ויש להעמידו על 7,000 ₪ כפי שאכן עשה בית המשפט בתחשיבו
7 הסופי.

8

9 ואם כן צרכיה של מ. (מזונות+ מדור) מגיעים לסך 2,875 ₪ וממילא חלקו של
10 המערער במזונות הקטינה מ. צריך להיות כ- 2,445 ₪ (2,875 ₪ * 85%). בית משפט
11 קמא חייבו בסך של 2,200 ₪ בלבד, ואולם, כיוון שהמשיבה לא ערערה על שיעור
12 המזונות יש להותיר את קביעת בית משפט קמא באשר למזונות כלל הקטינים החל
13 ממועד פסק הדין על כנה.

14

15 30. לעניין האחרון נוסיף ונעיר כי לא מצאנו לקבל את טענת המערער לפטור
16 אותו ממזונות הבת מ. בהיותה קטינה מורדת. טענת מרדנות של קטין יש ראשית
17 דבר לטעון בבירור לפני הערכאה הדיונית, לאחר כי כן להוכיח, ולבסוף מוטל על בית
18 המשפט לשקול האם יש במרדנות עילה להפחתת מזונות או ביטולם. בנדון הטענה
19 כלל לא נטענה באופן מסודר בבית משפט קמא מתוך שכך אף לא נעשה בה כל דיון
20 מעמיק ואין מקום כי ערכאת הערעור תדון בעניין זה הטעון הוכחות וראיות.

21

22 31. בצד דברים אלו אנו סבורים כי יש להתערב במידת מה בפסיקת בית
23 המשפט לתקופות שקדמו ליום 1.1.20 מועד תחילת החיוב הנזכר לעיל, כפי שיובהר
24 להלן –

25

26 בתקופה הראשונה התגוררו הצדדים יחדיו תחת קורת גג אחת (1.2.17 – 7.10.18).
27 לסברתנו, צרכיו של כל קטין עת הוא מתגורר בבית אחד ברמת החיים לה הורגלו
28 הצדדים הם בשיעור של 2,000 ₪ אשר חלקו של המשיב בהם הוא 1,700 ₪
29 (2000*85%) ובסה"כ 6,800 ₪ כולל רכיב אחזקת המדור עבור ארבעת הקטינים. בית
30 משפט קמא אומנם חייב את המערער בסך נמוך יותר עבור מזונות הקטינים (1,500

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 5121-05-20 ג. נ' ג.

1 נ"ל לקטין, היינו 6,000 ₪ (לארבעתם) ואולם זאת כיוון שאת רכיב אחזקת המדור
2 הוא חישב בנפרד תוך שהוא מעמידו על סך של 3,000 ₪ לכלל הקטינים. אנו
3 סבורים כי סך המזונות הכולל של 9,000 ₪ (מזונות הכוללים אחזקת המדור) הוא
4 על הצד הגבוה לפיכך יש להפחיתו, ומכיוון שפסיקת המזונות כפי הערכתנו כוללת
5 את רכיב אחזקת המדור מחד, ובתקופה האמורה לא נדרשו הצדדים לתשלום דמי
6 שכירות (ככל ששולמו דמי שימוש לאמה של המשיבה הם שולמו ע"י המערער בלבד
7 כך שאין מקום לחייבו בהשתתפות בגין רכיב דמי שכירות) הרי שיש להפחית את
8 החוב החודשי בו חויב המשיב בשיעור של 2,200 ₪ לחודש (9,000 ש"ח – 6,800 ₪)
9 וזאת לתקופה של 20 חודש (1.2.17-7.10.18) ובסה"כ 44,000 ₪ ביחס לתקופה
10 האמורה.

11
12 בכל הקשור לתקופה השנייה מיום 7.10.18 עד 1.1.20 (13 חודש) הרי שבתקופה זו
13 חוייב המערער לשאת בסך של 10,000 ₪ לחודש (6,000 ₪ מזונות+4000 ₪ מדור).
14 כאמור לסברתנו חויב המזונות הראוי לתקופה זו בה 3 הקטינים שהו אצל ההורים
15 בפרקי זמן שווים ומ. התגוררה רק אצל אמה הוא 5,600 כדלקמן –

16
17 מזונותיה של מ. ובכלל זה רכיב המדור 2,450 ₪, מזונות 3 הקטינים לרבות רכיב
18 מדורם הוא 4,050 (3,150 ₪ - 1,050 ₪ לכל קטין כמפורט בתחשיב לעיל, וחלק
19 המערער בהשתתפות במדורם הוא – 900 ₪), לפיכך סך שיעור החיוב במזונות
20 לתקופה זו ראוי שיעמוד על 6,500 ₪ לפיכך יש להפחית את החיוב בו חויב המערער
21 לתקופה זו בשיעור של 3,500 ₪ לחודש (10,000 ש"ח – 6,500 ש"ח) ובסה"כ לאורך
22 התקופה בת 13 חודש – 45,500 ש"ח (3,500 ₪ * 13).

23
24 32. כיוון שהמערער לא שילם ע"פ הודאתו את מזונות הקטינים החל מחודש
25 מאי 2018 תעשה ההפחתה מחובו בהוצל"פ, תוך הפחתת שיעור המזונות בהתאמה
26 למועד בו היו צריכים להשתלם. היינו 44,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין
27 מיום 1.3.18 (מחצית התקופה הראשונה) וסך 45,500 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה
28 ורבית כדין מיום 1.5.19 (מחצית התקופה השנייה).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 5121-05-20 ג. נ' ג.

בהתייחס לשיעור הניכר של הסך הנדרש להחזר ולעובדה שהסך הנזכר לא שולם
וממילא לא "נאכל" ע"י הקטינים, הרי שיש לקזזו מחוב המזונות של המערער.

שאר קביעות והוראות פסק דינו של בית משפט קמא יוותרו על כנן.

33. בנסיבות העניין בהן המערער לא שילם את מזונות הקטינים כבר ממאי
2018 לא מצאנו מקום לעשות לטובתו צו להוצאות.

34. הערבון שהופקד על ידי המערער, ככל שהופקד יושב לידיו תוך 30 יום.

35. ניתן לפרסום ללא פרטי שמות הצדדים.

ניתנה היום, ח' חשוון תשפ"א, 26 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.

חנה קיציס, שופטת

צבי ויצמן, שופט

מיכל ברנט, שופטת
אב"ד